

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VI me, 1480

D[omi]nica nona post penth[ecostes] Sermo lviii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

exemplū eius qui habuit tres amicos. quoz vnu dilexit plus
q̄ mūdū. s. et diuitias. alterū q̄ntū se filios. s. vxorē ⁊ sangui-
neos. alterū minus se. s. paupes. quoz p̄mus hō eunti ad dei
iudiciū tribuit. vix vñ moriens tegat. alter comitat ei vsq̄ ad
foueaz. h̄ mia in paupes ante deū vadit cū moriēte. vñ Ambz.
sola mia comes est defunctor. vñ subdit: recipient vos in eter-
na tabernacula: paupes vos recipiunt in celis. q̄ mie opus il-
lis impensū causa est. vt illic recipiam. igit vt dicit Greg. Si
eorū amicis. acq̄rimus eterna tabernacula. p̄sare debemus
q̄ p̄ omis potius mūera offerim⁹. q̄ egenis dona largiamur.
p̄sem⁹ etiā vt dicit Criso. q̄ elemosina est ars arcuū q̄ data
in terris. fabricat in celis nō luteas domos sed celestes. nō transi-
toria tabernacula h̄ eterna. q̄lem quisq̄ edificauerit talē repiet
exemplū regis indie q̄ repit palatū in celis fabricatū ex elemo-
sinis substācie sue. q̄m beat⁹ Tho. apls paupibz erogauit ⁊c.

Vnica nona post penth. Sermo lviij

Prima pars.

Vm appropinqret ih̄sus Iherosolimā ⁊c. Lu. 19
nō est sine prudēcia. si aliq̄s suis etiā damnis
castigat. sed ille prudentior est. quē dāna corri-
gunt alioz. longe vero omnibz quisq̄ magis
sapit. si nullis damnis. h̄ solo emendat iudicō
rōnis. volens igit ecclia nos corrigi vel alioz exemplo. euāge-
liū p̄ponit de destructione gētis iudayce ne similia faciam⁹. p̄p̄t
que illi pierunt. vñ in hodierna epistola. Cor. 10. scripta sunt
hec ad correctionē nr̄az. in quos fines seculoz deuenerūt Tria
igit tangunt in euāgelio hodierno. Primo ⁊ passio saluatoris
de ruina ciuitatē. Secūdo declaratio erroris de fūta calamitate
ibi. q̄ venient dies ⁊c. Tercio opatio seruozis de amouenda
cupiditate. ibi. et ingressus. ⁊ Circa p̄mū tria facit. pre-
mittit em̄ fletū ⁊ passionis Vbi sciēdū q̄ ea que legunt in p̄nti
euāgelio facta sūt vñica palmarū. veniēte em̄ xp̄o de bethania
ihr̄liam occurrit ei sedenti sup̄ asellū multitudō magna de ciui-
tate. cum ramis arborū cantantū. benedictus rex israel qui ve-
nit in noīe dñi. igit. cū appropinqret ih̄sus iherosolimā: hec est
ciuitas regalis et sacerdotalis. in qua multitudo maxima due-
nerat vñdiz ad festū pasce celebrandū. ad ipam vero ciuitatez
appropinqbat xp̄us. vt in ea mortem suscipiens humanum ge-
nus redimeret: videns ciuitatem: in qua passurus in breui. fa-
mosissimam laudibus. potētissimam ciuibz. fluentem deliciis.
habundatē diuitiis. ⁊ edificiis pulcherrimā: quā videbat quidē

14. April. p. preder.

Commendatio ciuitatis Iherosoly-
mitane.

xps oculo corp is exterius glorioſa, h dimitatis intuitu ſuidebat
 mala, que ventura ſup ea erāt. fleuit ſup illā: qz ſons pietatis
 erat, lacmas nō cōtinuit. nec edificia planxit parietū, h ſubuer
 ſionē aīaz. Cū ill effuſe lacme ſunt ſigna triſtie. vbi cōſidera
 magnū cōpaſſionis interiorē affectū, qui etiam exterius pfluxit
 in lacmas. Cōſidera etiaz qnto dolore cordis affligebat q cātan
 tibus ad ipius gūam, et exultantibus turbis, ipſe medius eoz la
 crimabat. **B** Nota q qnquies legit xpus fleuiſſe. Pri
 mo in natiuitate cū ſilem omnibus vocē emiſit. vt dī Sap. 7. de
 hoc Aug. li. 50. omel. lacmis, inquit, ſuffundit vultuz ſilēm q
 ſe mortalibus vagitibus pmit. iſte lacme ſunt pteſtatio miſie hu
 mani generis. nati em in originali miſtia nō planxiſſemus. at
 nūc ipa lapſe carnis miſanda cōditio. cōgit infante plāgere. ſta
 tū igit nre miſie planxit agn9 in oēs i ſua natiuitate. 2º plan
 xit in ſuſcitacōe lazari. Jo. 11. a lacrimat9 eſt ihus. iſte lacrime
 ſunt pteſtatio amaritudis mortis, naz, vt dicit Gre. ſi nō peccaf
 ſet hō, abſq morte media translatus fuiſſet ad eternā btitudi
 nem. lacrimatus eſt ergo xps in morte lazari. cōſiderans oportē
 tali modo finire vitā iſtaz. Tercō planxit ruinā ciuitatis, ut ha
 betur hic. quo fletu planxit vanitatē mūdane vite, quā nō cō
 ſiderant hoies, quid futurz ſit eis. Quarto planxit ſcelus et pdi
 tionē iude pditionis. Jo. 13. turbatus eſt ihus ſpiritu: et pteſta
 tus eſt, et dixit: Amē amē dico, qz vnus ex vobis me tradet.
 ex illa turbatione, vt dicit Aug. lacrimatus eſt dñs delictū et
 pditionē iude. q lacme fuerunt magni doloris, ex eo q aīa dei
 inſignata ymagine vadit in pditionē. Jer. 9. quis dabit capiti
 meo aquam, et oculis meis fontē lacrimaz. hoc lamentū eſt
 p pditionē oīm reproborū, h p caſu platorū ſubdit: ſup mōtes aſſu
 maz fletū ac lamentū, et ſup ſpectioſa deſerti planctū, qm in cōſa
 ſunt. montes ſancti plati, ſpectioſa vero deſerti ſunt religioſi, de
 quoz pditione magis dolendū eſt. Quinto fleuit in paſſione.
 Hebre. 5. pces et ſupplicacōes cum clamore valido, et lacrimis
 offerens ad deū. iſtas lacrimas fudit ad deū in paſſione, ex deſi
 derio nre ſalutis. p qua exauditus eſt. vñ ſubdit ibi: q exaudi
 tus eſt p ſua reuerencia. ecce quotiēs planxit xpus p nobis. fle
 uit qdē in natiuitate hōis ingreſſū ad hāc vitā, qz cū culpa q mi
 ſeria: fleuit ſuper ciuitatem hominis progreſſuz, quia cum vani
 tate: fleuit ſup lazari hominis exitū, quia cū pena: fleuit ſup
 iudam damnationem reproborum, quia eterna: fleuit in paſſi
 one pro electozū ſalute. non ſolum autē fleuit, ſed etiam in vo
 cem lamentationis prorupit dicens amaro animo vocē lugubri:

Sermo

quia si cognouisses; ea que sup te ventura cognosco. omnia em
nuda et apta sūt oculis eius: et tu; feres mecū ruinā tuā, que
modo gaudes et exultas in prosperis. Secūdo ponit statū pñtis p-
speritatis: et quidē in hac die tua: diē ipius ciuitatis tpus ap-
pellat mūdane prosperitatis. qui dies bñ dicit ēē ipius. qz cōsso
tpis beneficio, nō utebat ad dei cultū; h p suis tm voluptatibz
exercebis expēdebat: que ad pacē tibi: sūt. i. die isto pñtis p-
speritatis habes, que sunt tibi ad pacē, nō quidē ad verā pa-
cem, h ad pacē tibi, vt vaces liber⁹ tuis voluptatibz. ē em par
mūdane quaz diligunt impij, vt sine timore peccent. de quibz
dicit in polātiis. h. 7. q. rubiginē strahunt sicut ferrum pacē
duētes. Tercio ponit in cōsideratis futuroz: nūc aut: pñti tpe
prosperitatis et pacis: abscondita sunt ab oculis tuis: que ven-
tura sunt tibi mala. presens namq prosperitas facit ne cōsideret
et p̄caueat futura aduersitas. ppter qd dicit Pro. 27. ne glo-
rieris in trāstinū; ignoras quid supuentura pariat dies. Itē eccl.
9. nescit homo finē suū, h sicut pisces capiunt hamo, et sicut
aues p̄pēdant laqueo; sic capiunt hoies tpe malo, cū eis ex-
templo supuenit. C Nota qz ciuitas ista iherl'm ad quā
dñs venit, signat iudayā p̄ m, signat mūdū istū, sūt vniū-
cuiusqz aīam. ad p̄mā ciuitatē venit xpus p carnē assumptōez,
quō liz in totū mūdū venerit, solis tñ in deis appropinquat, qz
ex eis carnē assumpsit. Debre. 2. nūqz em angelos apprehēdit,
sed semē abrahe. Itē hui⁹ ppli cōsiderant et vidit statū vanū in
peccatis sua pñtia corpali. Gen. 18. descendā, et videbo vtrū cla-
morem, qui venit ad me, ope p̄pleuerint. fleuit etiā xps iuday-
e gentis captiuitatē, eo maxime futuram occasione sue mortis.
Tren. 2. defecerūt p lacrimis oculi mei, turbata sūt oīa viscera
mea. Itē sup iudayā p̄lo sumpsit lamentū. Itē planxit, qz non
cōsiderauerunt iudei, qd illis erat venturū. Tren. 4. nō credi-
derunt reges terre, et vniūsi habitatores orbis, qm ingrederet
hostis et inimic⁹ p portas iherl'm. euenit em illis qd timebant
Joh. 11. Si dimittim⁹ eū sic oēs credent in eū. Ad sedāz ciui-
tatem, scz ad mūdū rursus appropinquat xpus carnē assumēdo,
et auersando cū homibz. Baruch. 3. post hec in terris visus est,
et cū hominibz auersatus est. Item vidit mūdī vanitatē, que de-
cipit eius lasciuā, que inficit eius curiositatē, et iactantia deide.
1. Jo. 2. omne qd est in mūdo, aut est concupiscentia carnis, aut cō-
cupiscentia oculoz, aut supbia vite. Item fleuit mūdānos homi-
nes, qui si casū mūdī cognoscerēt, ipi cū dño fletēt, qz pulchri-
tudo omis redigit in vermes et putredinē, diuicie in paupertatē,

sanitas in infirmitate, vita in morte, potentia in humilitate, honor in ignominia. et cum nihil videamus stabile in mundo ipsa particularis creature ruina designat nobis aliqui totum mundum deficere. sed ista abscondita sunt ab oculis insipientium, quia pace mundi die suo temporaliter fruuntur. de quibus Job. 21. ducit in bonis dies suos, et in puncto ad inferna descendunt. Ad tertiam civitatem, scilicet ad aiam, venit Christus, qui per gratiam visitat cor hominis. Ite videt peccatrici anime nephando opera, ipse qui solus novit corda filiorum hominum. Eze. 16. transiens per te vidi te deileari in sanguine tuo, et vidi te, et ecce tempus tuum amatum. Item flet Christus aiam peccatricem. Zach. 1. super hoc planga et ululabo, quia desolata est plaga eius. si vero consideraret aia statum sue culpe, et quem statum penarum in futuro expectet, ipsa cum Christo plangeret semetipsam. si peccati deleta tio tollit considerationem mortis repetentem, tollit timorem districti iudicii, tollit etiam anxietatem penarum inferni. propter quod Tren. 1. sordes eius in pedibus eius, quia non est recordata finis sui. unde nos hortatur Psal. 46. memetote istud, et confundamini. redite purificatores in cor.

Secunda pars.

Secundo, cum dicit. Quia veniet, agitur terribilis declaratio future calamitatis, et duo facit. primo namque per dicitur de illius civitatis miseria. quare prima est obsidio ipsius, quia veniet dies in te. per 40. annos ab ascensione domini venerunt isti dies sublationis eius. et attende, quia tempus prosperitatis significauerat supra nomine diei singulariter, plurali vero numero significat dies aduersitatis: quia modica fuit prosperitas in conceptione aduersitatis. Proh. 10. anni impiorum breuiabunt. breuiabunt quidem in culpa, ut dilatentur in pena. per. viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos. isti sunt dies super hanc civitatem pronuntiati. eze. 22. civitas effundens sanguinem in medio sui, ut veniat tempus eius, que polluta es in sanguine, qui a te fusus est appropinquare fecisti dies tuos: et circumdabunt te inimici tui. Thyti. 1. et Vespasianus, romani viri principes cum exercitu suo, de quibus predictum balaam Numero. 24. veniet in tribus de italia, et superabunt asyrios, vastabuntque hebreos, etc. quo vero circumdederunt eam addit: vallo. est autem vallum cathenatura facta de lignis, quod nos dicimus palangatum, eo quod de palis fiat. Romani igitur obsidentes iherusalem, tres aggeres circa eam fecerunt valles munitas, ut nemo egrediret aut ingredi posset. Eccl. 9. venit contra eam rex magnus, et vallavit eam, extruxitque munitioes per circuitum. et perfecta est obsidio. vallo autem circumdata fuit hec civitas in vindictam, quia Christi caput iudei circumdederunt corona spinea. Secunda

Sermo

aduersitas ciuitatis fuit, quia inimici eius sua etiam pñcia eaz
 circūdederunt. vñ subdit; et circūdabunt te: sua pñcia corpali.
 nouē em̄ annis eā obsederunt nullo ferente auxilium. et hoc in
 vindictā, qñ iudei circūdederunt xpm̄ in orto. cū gladijs et fu-
 sibus. Eccl. 5. circūdederunt me vñdīq, et nō erat qui adiu-
 uaret: respiciēs eram adiutorium hominū, et non erat. Tercia
 aut aduersitas fuit angustia ipius ciuitatis: et coangustia-
 bunt te vñdīq. coangustati valde fuerunt iudei, quia nulla
 erat euasione via. exire em̄ volentes ciuitatem, incidēbāt in gla-
 dium; manētes vero in ea fame pībant. et hēc pōxit eis Moy-
 ses Deu. 28. in omni terra tua obsideberis intra portas tuas:
 et comedes fructū vteri tui, et carnes filioz tuoz et filia az tuaz
 q̄s dederit tibi dñs. in angustia et valitudine, q̄ opprimet te hostis
 tuus. Ad lram em̄, vt dicit Iosephus, tāta fuit angustia ipius
 ciuitatis, vt carnes filioz māducarent. et hoc in vindictā, qñ
 sitienti xpo dederunt acetū in cruce. tres dīcte aduersitates p̄f-
 serūt capōez ciuitatis, sequūt tres ahe destrūctiōes ipius. Quar-
 ta aduersitas post captiōē ciuitatis, fuit ipius euersio: et ad-
 terram p̄sternent te: cūda namq̄ edificā, turres et muros ci-
 uitatis deiecerunt ad terraz. Tren. 2. p̄cipitauit dñs, nec pepit,
 omnia speciosa Jacob: destruxit in furore suo municiōes v̄ginēs
 iuda, deiecit in terram: et hēc in vindictā, qz corpus xpi mortuū
 oportuit sepeliri in terrā. Quinta aduersitas fuit ipsoz iude-
 ozum occisio: et filios tuos et iudeos: qui in te sunt: geniti sup
 ple, p̄sternent ad terram, occidendo sine misericordia. Tren. 2.
 iacuerūt in terra foris puer. et senex: v̄ginēs meę et iuuenes mei
 ceciderunt in gladio, interfecit in die furoris tuipulisti, nec mi-
 serereberis. vñdecies em̄ centena millia fame pierunt, nonaginta
 septem millia venditi sūt, triginta v3 ex eis vno denario, et vn-
 decies centena millia gladio et fame ceciderunt in vindictā: qz
 xpi filios aplos p̄secuti sunt. Sexta aduersitas, fuit oimoda ip-
 sius desolatio: et nō relinqnt in te lapidem sup lapide. Mich. 3.
 Syon quasi ager arabit, et iherlm̄ quasi aeruus lapidū erit.
 et mōs templi in excelsa siluaz. cū em̄ Tytus euertisset ciuita-
 tem, iudei qui fugerant, post recessū eius cōperunt edificare, tunc
 romani illuc miserunt Elyum Aderianū qui sic ciuitatē euertit,
 vt nec remanēt lapis sup lapide, et tunc in ppetuū dispersi sūt,
 quia noluerunt sub alis xpi agregari in fidez ecclie, ppter quā
 culpam adhuc in totū orbem dispersi sunt. E Secdo po-
 nit generalis causa istius aduersitatis: eo qd nō cognoueris:
 ideo non cognouit, quia cognoscere noluit, malicia et inuidia

ex cātib: tpus visitationis tue: tpus visitationis fuit tpus
 gracie, quo xp̄us per suā corpalem p̄ntiā visitauit iudeos. qđ
 tpus si cognouissent, xp̄o credidissent, nec sup̄dictas sustinuis-
 sent calamitates. et ideo querit dñs eorū cecitatē. Hier. 8. mil-
 uis in cōlo cognouit tpus suus, et turtur et hyrundo et cyco-
 nia custodierunt tpus aduentus sui: p̄p̄us aut̄ meus non co-
 gnouit iudicium dñi. sic igitur xp̄us visitauit iudeos, qđ ip̄us
 visitatio fuit eis destructionis occasio. et h̄ ipse p̄dixit eis lōge
 ante. Exo. 33. p̄p̄us dure cēruicis es: semel ascendam in medio
 tui, et delebo te. Querit, quare xp̄iani iudeos nō p̄sequantur.
 Et dicendū, qđ huius plures sunt cause. Prima, p̄pter reuerentiā
 xp̄i et ap̄lōrū, qui ex illo populo fuerunt h̄m carnē. Secūdo, p̄pter
 honore p̄f̄archaruz et p̄phetarū, ex quibz p̄p̄s ille p̄cessit. 3.
 p̄pter grām antiquę amicitie, qm̄ si nūc reprobati sunt, ex anti-
 quo tñ fuerunt familiares et p̄p̄us dei. Quarto, p̄pter reueren-
 tiā legis eorū, qđ a dō data fuerat, sustinem⁹ iudeos obp̄natores
 eius. Quinto, qđ xp̄iani descenderunt ex illis h̄m fidez. vñ eccl̄ia
 dicit synagoge filia. sustinēdi at̄ sunt p̄genitores n̄ri, licet mali
 ne similes videamur filiis vip̄re. qui p̄p̄riam p̄imunt matrem.
 Sexto, qđ iudei sibi ipsi sunt signū suę reprobacōis. legem enī
 suā nūq̄ ita bñ suauerūt, sicut tpe isto post xp̄m: et tñ in om̄ez
 terram disp̄si sunt. vñ dat̄ intelligi, qđ nūc eorū deus nō accep-
 tat, alias liberaret eos sicut p̄mibat, qđ de cūctis locis reduceret
 captiuitatē eorū, dūmō legē tenerēt. Septimo, qđ ipsi sunt nob̄
 continuū correccionis exemplū: flagellant̄ em̄ multis angustis
 p̄pter suā incredulitatē, ne nos in incredulitatē incadam⁹. Dda
 40. qđ ipsi sūt n̄re fidei cōfirmatio: habent em̄ penes se libros au-
 thenticos, ex quibz testimoniu p̄ferimus de xp̄o. Nono, qđ passio
 xp̄i et multa misteria salutis n̄re deus p̄ iudeos tanq̄ p̄ malos
 ministros optus est. Ne ergo obliuiscam̄ quis fuerit iudaicus
 populus, eos dimittim⁹. vñ ps. deus ostendit mihi sup̄ in-
 micos meos ne occidas eos, neq̄m noluiscent̄ populi mei. De-
 cimo, seruānt̄ iudei, qđ in fine mundi credituri sunt: et tunc oīa
 israhel saluus erit, vt dicit ap̄lus. ps. auertent̄ ad vesp̄am, in-
 terim vero fame patient̄ vt canes. ¶ Nota, qđ tunc pec-
 catricis aīe dies veniūt, in q̄bz p̄mit̄, qñ p̄ vite p̄ntis diē, ad-
 uenit dies mortis, cui succedunt penaz dies eterni. Job. 30. in
 memetip̄so marcescit aīa mea, et possidet me dies afflictōis.
 Agonizātē aut̄ aīa peccatricis in exitu sui a carne, sup̄dictas sex
 patitur aduersitates. Primo quidē inimici eius demones arci-
 dant eaz triplī vallo p̄ccorū, cogitationis, locutōis, & operis,

Sermo

sic ut anima vndiq; videat pfunditatē suoz scelerū. Ione 2. circū dederunt me aque vsq; ad aiā meā abyssus vallauit me. Secdo, etiā demones circū dant aiāz sua pñcia terribili. Sap. 17. pñone tristes illis appētes pauore prestabunt. Tercio, coangu-
statur anima vndiq; et in arca clauditur. Concluditur nanq; inter vitam et mortē, concludit inter culpaz et penā. Est em̄ int̄ finem culpe et iniciū pene. asstringit eā pena sequēs mortem, co-
stringit eam vitę tēminus, ita ut nesciat quid faciat, sed despet. Sap. 5. p angustia spūs gemētes. 2. Re. 1. Interfice me, qm̄ te-
nent me angustie. 4. homo ad terram pstermit, corpus quidez ad terram deiciat. Eccl. 3. de terra sunt oīa facta, et in terrā pter-
reducent. aīa vero pstermit ad infernū, qui est in medio terre. ps. introibunt in inferiora tē. Quanto filii anime. omnis actus et opa eius ad terram deiciunt, qz nulla ex tunc adest bene ope-
randi facultas. Eccl. 11. nec opus, nec rō est apud inferos, quō-
tu pperas. omnis etiā aīe cōsideratio sic est ad terram prostrata, ut nihil occurrat anime nisi pena infernalis. Sexto, nō relinquit lapis sup lapidē, qz nihil vtilis in anima damnata relinquit, ex quibz est spūale edificū. Tren. 4. qm̄ obscenratuz est aurum, mutatus est color optimus: dispersi sūt lapides sanctorū in ca-
pite omnium platearum mē.

Tercia pars.

Er̄go, cum dicitur: Et ingressus in, tangit feruor cor-
rectionis xpi p amouenda cupiditate. Et hoc idem le-
gitur Mat. 21. et mar. 11. vbi duo facit, qz corrector
debet emēdare et instruere. pmo ergo oñdit, quomō
emēdauit: Et ingressus in templū. Non hēbat xpus iſrl̄is
vltū domiciliū, et iō ad templū tanq; pñs pallaciū est ingressus.
Tu igit, ut dicit Cris. sis xpi imitator, ut cū ad aliquē locū ue-
ris, pñū ad eccl̄iam curras. Cepit eīgere vendētes in illo et emē-
tes. in Mat. et Mar. addit, qz mēlas numularioz et cathedras
vendentū columbas enertit. Consulentes em̄ sacerdotes sue cu-
piditati, ordinauerūt in atrio templi venditores aīaliū, ut a lon-
ginq; veniētes, qui secum hostias deferre nō poterant, hērent
eas in promptu. ne vero aliquis excusaret defectu pecunie, erāt
ibi numularii, qui sub cautōe spe alicuius domi comodabant pecu-
niam. vendebant etiā ibi columbe p sacrificio paupm; hoc vero
grāue erat peccatū, tū rōne auaricie sacerdotū, tum rōne nego-
tiacōis que fiebat in templo, tū etiā rōne vsurę ibi cōmissę, rō-
ne domi recepti p pecunia cōmodata. Eze. 18. vsuram et omēz
suphabūdanciā non accipietis. Quia vero, ut dicit Greg. ruina
ppli maxima erat ex culpa sacerdotum, et ex his que fiebant in

templo, ideo xps pmo ingressus est in templū, ut corrigeret cul-
 pam, ex qua omne malum deriuabat in plebem. Et hoc, ut dicit
 Hiero. inter omia xpi miracula maximū fuit, ut vnus solus hō
 pauper et contemptibilis tantam turbā eiceret luci auidā, et pe-
 cuniā numulariorū spargeret, que magnus exercitus nō fecis-
 set. Igneū namq; aliquid et sydereū radiabat ex oculis eius,
 atq; diuinitatis maiestas radiabat in facie, ita ut nullus posset re-
 sistere. Dicens illis scriptū est: Isa. 56. quia dom⁹ mea: mihi
 dedicata, a me electa: domus orōnis vocabit̃: nō quidē domus
 negociacōis, nō vane locutionis, non spectaculorū. Et ideo, ut
 dicit Aug. in regula, in oratorio nemo aliquid agat, nisi ad qd
 factum est. vnde et nomē accepit. vos autē fecistis illam spelun-
 cam latronū. Spelunca, est locus in quo latent latrones, ut de-
 pedentur transeuntes. ad huius similitudinē latenter fiebant
 in templo latrocinia, qz sub religionis pallio auariciā sedab an-
 tur. Ihere. 7. Nūquid nō spelūca latronū facta est domus ista.
 Secundo, ponit instructio veritatis: Et erat docens. Aug. 5. li.
 2. nec quisq; doctor est veri pter te dñe, ubiq; etia, et vnde
 atq; clamauerit. docebat autē eos, ut euaderent misias, que flē-
 do predixerat. Cotidie. assiduitas, qz em p̃m⁹ erat passioni
 instabat docēdo. vnde illis quinq; dieb; multa locutus est p̃m-
 cipib; et plebi, et contempserunt credere, ut dī Jo. 12. in templo
 ubi omēs iudei conueniunt. Ecce optima mutatio, qz de domo
 negociacōis facta ē scōla vitæ, et tēplū orōnis, loc⁹ deuocōis.

Introductio. In festo assumptionis bea- te virginis marie Sermonis lix.

Stravit Ihesus in quoddā castellum, et mulier
 quedā Martha noīe excepit illū in domū suā
 it. Luc. 10. it. Hier. in sermone. si deum in san-
 ctis suis laudare iubemur multo magis in hac
 celebritate gloriosa virginem m̃rem dei oportet
 ymnis et canticis extollere. et dignis deo iubilare precōijs
 ac mistis honorare munerib;. Sed ad hec quo pactū ydoneus
 censear. cum nec sanctitas. nec facundia suppetat. ut digne glo-
 sam virginē laudare queam. quō em a laude ipsius nō deficere
 mea lingua cum deficiat lingua patriarcharū parit et pphetarū
 deficiāt apostoli et euangeliste. deficiāt et ipsi angeli. Et solus
 ipse xpus commendat eam in canticis canticorū. Quā pulchra in
 quēs facta es it. Quid faciam ego peccator minus. ut laudes
 virginis assumam. intercessionem certe ipsius vna vobiscum